

รายงานการประชุม
คณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน
ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑
วันศุกร์ที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๑
ณ ห้องประชุมมิตรไมตรี ๒ ชั้น ๕
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ผู้มาประชุม

๑. นายวรานนท์ ปิติวรรณ
รองปลัดกระทรวงแรงงาน
ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงแรงงาน	ประธานที่ประชุม
๒. นายอำนาจ ภูระหงษ์
ผู้อำนวยการกองสวัสดิการแรงงาน
ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	กรรมการ
๓. นางสาวมุกดา แก้วมุกด์
นักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการ
ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ	กรรมการ
๔. นางสาวศศิพร ตัชชนานุสรณ์
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมอนามัย	กรรมการ
๕. นายศุภชัย หล่อวนิชย์
ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง	กรรมการ
๖. นายนฤมิตร ปรีดาวิภาต
ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง	กรรมการ
๗. นายปรัชญา หงสกุล
ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง	กรรมการ
๘. นายไพโร คำอิม
ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง	กรรมการ
๙. นายสุวรรณ์ ทองดาษ
ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง	กรรมการ
๑๐. นางนลิน อ่ำสวัสดิ์
ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง	กรรมการ
๑๑. นางสาวเยาวลักษณ์ ฉันทอมรเลิศกุล
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน
ปฏิบัติราชการแทนรองอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	เลขานุการ

/ผู้ไม่มา...

ผู้ไม่มาประชุม

๑. ดร.นราเชต ยิ้มสุข	ติตราขการ
ผู้อำนวยการหลักสูตรพัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหำบัณฑิต	
ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	
๒. นางรตนา เชียงฉิน	ติตการกิจ
ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง	
๓. นายทวี ดียิ่ง	ติตการกิจ
ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง	

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นางรัชณี มณีจันทร์	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
นักวิชาการแรงงานชำนาญการ	
๒. นางเบญจวรรณ หฤษฏ์วงศ์	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
นักวิชาการแรงงานชำนาญการ	
๓. นายรภัทร ใจพิศ	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
นิติกรชำนาญการ	
๔. นางสาวชลักษณ์ ภูไพบูลย์	สำนักปลัดกระทรวงแรงงาน
นักวิชาการแรงงานชำนาญการ	
๕. นางสาวณัฐกานต์ สิงห์คะ	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
นักวิชาการแรงงานชำนาญการ	
๖. นายพิทยาธร งามศรี	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ	
๗. นายวรพงษ์ เด่นวัฒนา	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
นักวิชาการแรงงาน	
๘. นางสาวสุพรรณษา ศิริบุรี	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
เจ้าหน้าที่ธุรการ	
๙. นางสาวผาณิต ทองทิพย์	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
เจ้าหน้าที่ธุรการ	
๑๐. นางสาวมลิลักษณ์ อ่อนจ้อย	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
เจ้าหน้าที่ธุรการ	

เริ่มประชุม

เวลา ๐๙.๓๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑

เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

เนื่องจากปลัดกระทรวงแรงงาน (นายจรินทร์ จักกะพาก) ติตราขการไม่สามารถเข้าประชุมได้ จึงมอบหมายให้นายวรานนท์ ปีติวรรณ รองปลัดกระทรวงแรงงาน ทำหน้าที่เป็นประธานการประชุมในวันนี้ จึงขอเปิดการประชุมคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ และดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม

มติที่ประชุม

รับทราบ

/ระเบียบวาระที่ ๒...

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๐
เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

ประธาน มอบฝ่ายเลขานุการชี้แจง

เลขานุการ ฝ่ายเลขานุการได้จัดทำรายงานการประชุมคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๐ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ เรียบร้อยแล้ว และได้แจ้งเวียนให้คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ ซึ่งไม่มีกรรมการท่านใดขอแก้ไข อย่างไรก็ตามในวันนี้ขอให้ที่ประชุมพิจารณารายงานการประชุมตามเอกสารประกอบ และหากไม่มีการแก้ไขก็ขอมติรับรองรายงานการประชุมดังกล่าว

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๐
โดยไม่มีการแก้ไข

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อพิจารณา

๓.๑ คำร้องตามมาตรา ๑๒๐ ของนายสุธี ปรีชาสัมมกุล ลูกจ้างบริษัท จีเวล เดคคอร์ จำกัด

ประธาน นายสุธี ปรีชาสัมมกุล ลูกจ้างบริษัท จีเวล เดคคอร์ จำกัด ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานให้วินิจฉัยกรณีนายจ้างย้ายสถานประกอบกิจการ ไปตั้ง ณ สถานที่อื่น อันมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตตามปกติของตนเองและครอบครัว รายละเอียดขอให้ฝ่ายเลขานุการชี้แจง

เลขานุการ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ นายสุธี ปรีชาสัมมกุล ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ณ กองสวัสดิการแรงงานว่าบริษัท จีเวล เดคคอร์ จำกัด นายจ้างย้ายสถานประกอบกิจการไปตั้ง ณ สถานที่อื่น อันมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตตามปกติของลูกจ้างหรือครอบครัว ในการนี้ ฝ่ายเลขานุการได้สอบข้อเท็จจริงลูกจ้าง นายจ้าง และรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปและสภาพการจ้าง

๑. บริษัท จีเวล เดคคอร์ จำกัด ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายจิวเวลลี่ มีนางวิภาดา การดีวิสุทธิ และนางสาวณฐินี ธรรมวารานุกุลด์ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจ นายจ้างมีสำนักงานรวม ๕ แห่ง ประกอบด้วย

๑.๑ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ ๑๗๓๗/๖-๘ ถนนลาดพร้าว แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ เป็นโรงงานผลิต มีพนักงานทำงานประมาณ ๗๐ คน

๑.๒ สำนักงานสาขาที่ ๑ ตั้งอยู่ เลขที่ ๙๘๙ อาคารสยามพิวรรธน์ทาวเวอร์ ชั้น ๑๙ ยูนิตเอ ถนนพระราม ๑ แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ เป็นสำนักงาน ผู้บริหาร พนักงานแผนกบุคคล บัญชี ธุรการ ประมาณ ๓๐ คน และลูกจ้างผู้ร้องทำงานประจำสาขาดังกล่าว

๑.๓ สำนักงานสาขาที่ ๒ ตั้งอยู่เลขที่ ๙๙๑ อาคารศูนย์การค้าสยามพารากอน ชั้นที่ ๒ เมิน ห้องเลขที่ เอ็ม-๔๑ ถนนพระราม ๑ แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ เป็นร้านค้าประจำห้างสรรพสินค้ามีพนักงานขายประจำประมาณ ๑๐ คน

๑.๔ สำนักงานสาขาที่ ๓ ตั้งอยู่เลขที่ ๖๒๒ อาคารศูนย์การค้าเอ็มโพเรียม ชั้นที่ จี ห้องเลขที่ จีเอส ๓๒ ถนนสุขุมวิท แขวงคลองตัน เขตคลองเตย กรุงเทพฯ เป็นร้านค้าประจำห้างสรรพสินค้า พนักงานขายประจำประมาณ ๑๐ คน

/๑.๕ สำนักงาน...

๑.๕ สำนักงานสาขาที่ ๔ ตั้งอยู่เลขที่ ๘๐ ซอยสุขาภิบาล ๒ ซอย ๓๑ แขวงดอกไม้ เขตประเวศ กรุงเทพฯ ซึ่งจดทะเบียนเป็นสำนักงานสาขาเมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

๒. บริษัทฯ ได้ว่าจ้างผู้ร้องไว้ทำงานเป็นลูกจ้างในตำแหน่งเลขานุการ ของประธาน บริษัทฯ ประจำอยู่ที่สำนักงานสาขาที่ ๑ เริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๗ ติดต่อกันถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ อายุงาน ๑๓ ปี ได้รับค่าจ้างเดือนละ ๕๕,๐๐๐ บาท นายจ้างกำหนดวันทำงาน วันจันทร์ - ศุกร์ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๘.๓๐ น.

การย้ายสถานประกอบกิจการและการบอกเลิกสัญญาจ้าง

๑. ตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ นายจ้างมีนโยบายเรื่องการย้ายสถานประกอบกิจการไปยัง สำนักงานสาขาที่ ๔ (นิคมอัญธานี) แต่ยังไม่มีการกำหนดการย้ายแน่นอน สถานที่ดังกล่าวเป็นสถานที่ตั้ง ของบริษัทฯ ในเครือ ซึ่งตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ - เดือนกันยายน ๒๕๖๐ ยังไม่เคยมีพนักงานของบริษัทฯ ย้ายไปทำงานแต่อย่างใด

๒. เมื่อประมาณปลายปี ๒๕๕๙ นายจ้างได้จัดทำแบบสำรวจเรื่องความประสงค์ ย้ายไปทำงานที่สาขาอัญธานี ซึ่งเป็นเพียงการสำรวจเบื้องต้นเท่านั้น โดยยังไม่มีการกำหนดการย้ายที่แน่นอน ซึ่งพนักงานร้อยละ ๙๙ ลงชื่อแสดงความประสงค์ย้ายตาม แต่ลูกจ้างผู้ร้องแจ้งว่ายังไม่สามารถตอบได้จนกว่า จะทราบเงื่อนไขอื่นของบริษัทฯ หลังจากการสำรวจดังกล่าว นายจ้างโดยนายพงศ์ธร วิศาลศักดิ์ ผู้จัดการ ฝ่ายบุคคลได้สอบถามผู้ร้องเรื่องการย้ายไปที่ใหม่หลายครั้ง ผู้ร้องแจ้งว่ายังไม่ตัดสินใจ

๓. วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ นายจ้างให้พนักงานทยอยเดินทางโดยรถตู้ไปดูสถานที่ ทำงานใหม่ แต่ผู้ร้องไม่ได้ไปเนื่องจากติดธุระ

๔. วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้จัดการฝ่ายบุคคลได้แจกแบบฟอร์มใบเสนอ ขอย้าย/เลื่อนตำแหน่งให้กับพนักงานในแต่ละแผนก เป็นแบบแสดงความประสงค์ขอย้ายจากสาขาสยาม (สาขาที่ ๑) ไปยังสาขานิคมอัญธานี (สาขาที่ ๔) ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป พนักงานอื่นได้ส่งคืน แบบฟอร์มและแจ้งความประสงค์ย้ายไปที่ใหม่ทุกคน ยกเว้นผู้ร้องเพียงคนเดียวที่ไม่ส่งคืนแบบฟอร์ม ซึ่งผู้ร้องชี้แจงข้อเท็จจริงปฏิเสธว่าไม่เคยได้รับแบบฟอร์มดังกล่าว แต่รับว่าในวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๐ ได้รับการสอบถามจากผู้จัดการฝ่ายบุคคลเรื่องการย้ายไปที่ใหม่ ซึ่งผู้ร้องแจ้งว่ายังไม่ตัดสินใจ และต่อมา เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้จัดการฝ่ายบุคคลสอบถามผู้ร้องเรื่องการย้ายอีกครั้ง ซึ่งในครั้งนั้นผู้ร้องแจ้งว่า ขอทดลองสำรวจเส้นทางเดินทางก่อน แล้วจะแจ้งให้ทราบภายหลัง

๕. วันที่ ๔ พฤษภาคม และวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ ผู้ร้องทดลองเดินทาง จากที่พักไปยังสถานประกอบกิจการใหม่ ซึ่งเส้นทางที่ผู้ร้องทดลองเดินทางทั้งสองครั้งเป็นคนละเส้นทางกัน แต่ใช้เวลาเท่ากันคือประมาณ ๓ ชั่วโมง ซึ่งภายหลังการทดลองเดินทางดังกล่าวผู้ร้องก็ยังไม่ให้คำตอบ กับนายจ้าง

๖. ประมาณเดือนมิถุนายน ๒๕๖๐ นายจ้างจัดการประชุมและแจ้งให้พนักงานทราบ ว่ายังไม่สามารถย้ายไปที่ใหม่ตามที่กำหนดไว้ในเดือนสิงหาคม ๒๕๖๐ เนื่องจากอุปกรณ์สำนักงานยังไม่พร้อม โดยคาดว่าจะย้ายในช่วงประมาณเดือนตุลาคม ๒๕๖๐

๗. ประมาณต้นเดือนกันยายน ๒๕๖๐ นางวิภาดา ภารดีวิสุทธิ ประธานบริษัทฯ ได้สอบถามผู้ร้องว่าจะยินยอมย้ายไปยังโรงงานใหม่หรือไม่ ซึ่งผู้ร้องแจ้งนายจ้างว่าจะขอทดลอง ย้ายตามไปทำงานก่อน

๘. วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๐ นายจ้างจัดการประชุมพนักงาน ทั้งหมดประมาณ ๓๐ คน รวมผู้ร้องเข้าร่วมประชุมด้วย ส่วนนายจ้างที่เข้าร่วมประชุมในวันดังกล่าวคือนางสาวณัฐนิช ธรรมวารานคุปต์ นางณิชา เอครพานิช กรรมการผู้จัดการ และนายพงศ์ธร วิศาลศักดิ์ ผู้จัดการฝ่ายบุคคล นายจ้างแจ้งด้วยวาจาว่าวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๐ จะเริ่มขยับย้ายสิ่งของบางส่วนไปยังสถานประกอบกิจการใหม่ สาขาอัญธานี และให้เริ่มงานที่สถานประกอบกิจการใหม่ในวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๐ ซึ่งในวันดังกล่าวพนักงานอื่นได้ไปเริ่มงานที่ใหม่ทุกคน ยกเว้นผู้ร้องเนื่องจากใช้สิทธิลา โดยผู้ร้องได้ไปทำงานที่ใหม่ในวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๐

๙. สวัสดิการที่นายจ้างจัดให้เมื่อย้ายไปที่ใหม่คือ ๑) รถรับส่งทั้งหมด ๓ สาย สายที่ ๑ สายสยาม จุดจอดหน้าสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รถออกในเวลา ๐๗.๓๐ น. สายที่ ๒ สายลาดพร้าว จุดจอดคือสำนักงานใหญ่ (ลาดพร้าว ๔๓) รถออกในเวลา ๐๗.๑๕ น. และสายที่ ๓ นนทบุรี จุดจอดคือวัดสวนแก้ว รถออกในเวลา ๐๖.๓๐ น. ๒) คูปองอาหารกลางวันในอัตราวันละ ๓๐ บาท ๓) ประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุ การรักษาพยาบาลคนไข้ใน-นอก

๑๐. การเดินทางไปทำงานที่สถานประกอบกิจการใหม่ของผู้ร้อง ในช่วงเข้าผู้ร้องเดินทางเอง ไม่ได้เดินทางพร้อมรถรับส่งของนายจ้างโดยให้เหตุผลว่าเวลารถออกเร็วเกินไป แต่ช่วงเย็นเดินทางกลับพร้อมรถรับส่งของนายจ้าง ซึ่งจากการทดลองเดินทางไปทำงานที่ใหม่พบว่าได้รับผลกระทบเรื่องระยะทาง และระยะเวลาในการเดินทางที่เพิ่มขึ้น

๑๑. วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ ผู้ร้องมีหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้าง อ้างว่าได้รับผลกระทบด้านการเดินทางเนื่องจากระยะทางไกลและใช้เวลาในการเดินทางมากขึ้น ค่าใช้จ่ายในการเดินทางเพิ่มขึ้น ให้มีผลสิ้นสุดการเป็นพนักงานในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ นายจ้างได้รับหนังสือในวันเดียวกัน

๑๑. นายจ้างปฏิเสธการจ่ายค่าชดเชยพิเศษให้กับผู้ร้องเนื่องจากเหตุผล ๒ ประการ คือ ๑) สถานประกอบกิจการใหม่เป็นสำนักงานสาขาที่มีอยู่เดิม จึงไม่เป็นไปตามกฎหมายมาตรา ๑๒๐ ๒) ผู้ร้องไม่ได้รับผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติ เนื่องจากบริษัทฯ มีมาตรการเยียวยาโดยการ จัดรถรับส่งให้แล้ว อีกทั้งบริษัทฯ ก็ผ่อนผันให้กับผู้ร้องตลอดมาเรื่องการเข้าทำงานสายโดยไม่เคยหักค่าจ้าง ผู้ร้องกรณีมาทำงานสายแต่อย่างใด

การดำเนินการไกล่เกลี่ยของเจ้าหน้าที่

กรณีนี้ นายจ้างไม่ประสงค์จะเจรจาไกล่เกลี่ยกับลูกจ้างผู้ร้องโดยขอให้คณะกรรมการ สวัสดิการแรงงานพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ประธาน ประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปคือ ประเด็นที่ ๑ เป็นการย้าย สถานประกอบกิจการหรือไม่ ซึ่งจากคำให้การของฝ่ายนายจ้าง ลูกจ้าง สอดรับกันว่า บริษัท จีเวล เดคคอร์ จำกัด ได้ย้ายสถานประกอบกิจการจากที่ตั้งเดิมเลขที่ ๙๘๙ อาคารสยามพิวรรธน์ทาวเวอร์ ชั้น ๑๙ ยูนิตเอ ถนนพระราม ๑ แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ ไปยังเลขที่ ๘๐ ซอยสุขาภิบาล ๒ ซอย ๓๑ แขวงดอกไม้ เขตประเวศ กรุงเทพฯ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นมา สถานที่เดิมไม่มีสภาพการทำงานใดๆ ต่อไป

คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน พิจารณาแล้วเห็นว่า การย้ายสถานประกอบกิจการของบริษัท จีเวล เดคคอร์ จำกัด จากสำนักงานที่ตั้งเดิมเลขที่ ๙๘๙ อาคารสยามพิวรรธน์ทาวเวอร์ ชั้น ๑๙ ยูนิตเอ ถนนพระราม ๑ แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นสาขาที่ ๑ ไปยังสาขาที่ ๔ ตั้งอยู่เลขที่ ๘๐ ซอยสุขาภิบาล ๒ ซอย ๓๑ แขวงดอกไม้ เขตประเวศ กรุงเทพฯ แม้จะเป็นการย้ายสถานประกอบกิจการจากสาขาที่ ๑ ไปยังสาขาที่ ๔ แต่ก่อนเกิดเหตุการณ์

/ย้ายสถานที่...

ย้ายสถานที่ทำงาน สาขาที่ ๔ ไม่มีการดำเนินการมาก่อน ประกอบกับสาขาที่ ๔ เพิ่งจดทะเบียนเป็นสาขา เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ และสถานที่ทำงานเดิมไม่มีสภาพการทำงานเหลืออยู่ จึงเป็นการย้ายสถานประกอบกิจการตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มติที่ประชุม ได้พิจารณาร่วมกันแล้วมีความเห็นสอดคล้องกับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และกลั่นกรองงานว่า การย้ายสถานประกอบกิจการของ บริษัท จีเวล เดคคอร์ จำกัด ได้ย้ายสถานประกอบกิจการจากสำนักงานที่ตั้งเดิมเลขที่ ๙๘๙ อาคารสยามพิวรรธน์ทาวเวอร์ ชั้น ๑๙ ยูนิตเอ ถนนพระราม ๑ แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นสาขาที่ ๑ ไปยังสาขาที่ ๔ ตั้งอยู่เลขที่ ๘๐ ซอยสุขาภิบาล ๒ ซอย ๓๑ แขวงดอกไม้ เขตประเวศ กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นสาขาที่ไม่เคยดำเนินการมาก่อน และเพิ่งจดทะเบียนเป็นสาขา เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ จึงถือเป็นการย้ายสถานประกอบกิจการจากที่เดิมไปอยู่ที่ใหม่ทั้งหมด และที่เดิมไม่มีสภาพการทำงานเหลืออยู่ จึงเป็นการย้ายสถานประกอบกิจการตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ประธาน ประเด็นที่ ๒ ผู้ร้องใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้าง ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายจ้างและใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๒๐ หรือไม่

คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน พิจารณาแล้วเห็นว่านายสุธี ปรีชาสัมมกุล ลูกจ้างผู้ร้อง ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างและใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

มติที่ประชุม ได้พิจารณาร่วมกันแล้วมีความเห็นสอดคล้องกับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และกลั่นกรองงานว่า นายสุธี ปรีชาสัมมกุล ลูกจ้างผู้ร้องใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายจ้าง และใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๒๐

ประธาน ประเด็นที่ ๓ ผู้ร้องได้รับผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของตนเองหรือครอบครัวหรือไม่

เลขานุการ นำเสนอข้อเท็จจริงของลูกจ้างผู้ร้อง

นายสุธี ปรีชาสัมมกุล อายุ ๔๑ ปี ตำแหน่งเลขานุการประธานบริษัทฯ เริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๗ ติดต่อกันถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ อายุงาน ๑๓ ปี ค่าจ้างอัตราสุดท้ายเดือนละ ๕๕,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน พิจารณาแล้วเห็นว่าด้านการเดินทาง ลูกจ้างผู้ร้องสามารถเดินทางโดยรถรับ-ส่งที่นายจ้างจัดให้ โดยขึ้นที่จุดจอดสยามรถออกในเวลา ๐๗.๓๐ น. ซึ่งจะมีระยะทางเพิ่มขึ้นจากจุดจอดสยามไปยังสถานประกอบกิจการใหม่ ๒๗.๕ กิโลเมตร ใช้เวลาในการเดินทางเพิ่มขึ้น ๕๐ นาที เห็นว่าผู้ร้องได้รับผลกระทบด้านการเดินทางแต่ยังถือไม่ได้ว่าเป็นผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิต และด้านค่าใช้จ่าย ไม่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางเพิ่มขึ้น แต่จะมีค่าใช้จ่ายที่เกิดจากค่าสูญเสียชั่วโมงทำงานวันละ ๑ ชั่วโมง ๔๐ นาที เป็นเงิน ๘,๔๐๔ บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๒๘ ของเงินเดือน ถือว่าผู้ร้องได้รับผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติด้านค่าใช้จ่าย จึงมีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษตามมาตรา ๑๒๐ จึงขอเสนอคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานพิจารณา

/ประธาน...

ประธาน ให้ข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า ในการสอบข้อเท็จจริงลูกจ้าง ข้อมูลที่ได้จากลูกจ้าง ต้องเป็นข้อมูลที่เป็นความจริงไม่บิดเบือน เพื่อไม่ให้ข้อมูลที่ได้ขาดความน่าเชื่อถือในการประกอบการวินิจฉัย ของคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน

ที่ประชุม ได้ร่วมกันพิจารณาผลกระทบด้านต่าง ๆ ของนายสุธี ปรีชาสัมมกุล จากการย้ายสถานประกอบกิจการของนายจ้างครั้งนี้ มีความเห็นร่วมกันว่าผู้ร้องสามารถเดินทางโดยรถรับส่ง ที่นายจ้างจัดให้ เพราะสะดวกกว่าการที่ผู้ร้องเดินทางเอง โดยขึ้นรถที่จุดจอดสยามซึ่งเป็นจุดเดียวกับสถานประกอบกิจการเดิมตั้งอยู่ โดยระยะทางในการเดินทางไปสถานประกอบกิจการใหม่นับจาก จุดจอดรถคือ ๒๗.๕ กิโลเมตร จึงเห็นว่าผู้ร้องได้รับผลกระทบด้านการเดินทาง เนื่องจากระยะทางเพิ่มขึ้น จากเดิม ส่วนค่าใช้จ่ายในการเดินทางยังมีเท่าเดิม เนื่องจากผู้ร้องใช้วิธีการเดินทางเดียวกับขณะทำงาน ที่สถานประกอบกิจการเดิม แต่จะมีการเปลี่ยนแปลงเวลาช่วงเช้าที่ผู้ร้องต้องมาขึ้นรถรับส่งของนายจ้าง ให้ทันในเวลา ๐๗.๓๐ น. และการเปลี่ยนแปลงเวลาช่วงเย็นที่ผู้ร้องเดินทางจากจุดจอดรถไปยังที่พัก รวมทั้งสิ้น ๒ ชั่วโมง ๒๐ นาที ซึ่งถือว่าเวลาดังกล่าวเป็นชั่วโมงการทำงานที่สูญเสีย และสามารถคำนวณ ชั่วโมงการทำงานที่สูญเสียจากเวลาการเดินทางที่มีการเปลี่ยนแปลงจำนวน ๒ ชั่วโมง ๒๐ นาที เป็นตัวเงิน ได้คิดเป็นเดือนละ ๑๑,๗๖๕.๖๐ บาท ดังนั้น ค่าใช้จ่ายจากชั่วโมงการทำงานที่สูญเสียถือเป็นค่าใช้จ่าย เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๓๙ ของเงินเดือน ถือว่าผู้ร้องได้รับผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติ ต่อตนเองด้านการเดินทาง เนื่องจากมีระยะทางเพิ่มขึ้น ๒๗.๕ กิโลเมตร และด้านค่าใช้จ่ายจากชั่วโมงการทำงาน ที่สูญเสีย

มติที่ประชุม ที่ประชุมมีความเห็นสอดคล้องกับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงานว่า นายสุธี ปรีชาสัมมกุล สามารถเดินทางไปทำงานยังสถานประกอบกิจการใหม่โดยรถรับส่งที่นายจ้างจัดให้ โดยขึ้นรถที่จุดจอดสยามในเวลา ๐๗.๓๐ น. ระยะทางเพิ่มขึ้น ๒๗.๕ กิโลเมตร และมีค่าใช้จ่ายที่คำนวณ จากชั่วโมงเวลาที่สูญเสียจากการเปลี่ยนแปลงเวลาเดินทางทั้งช่วงเช้าและช่วงเย็นจำนวน ๒ ชั่วโมง ๒๐ นาที เป็นเงินเดือนละ ๑๑,๗๖๕.๖๐ บาท คิดเป็นค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๑.๓๙ ของเงินเดือน ที่ประชุมจึงมีมติว่าผู้ร้องได้รับผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติต่อตนเองด้านการเดินทาง และด้านค่าใช้จ่าย จึงมีมติได้รับค่าชดเชยพิเศษ และเมื่อนายจ้างแจ้งย้ายสถานประกอบกิจการน้อยกว่า ๓๐ วัน ลูกจ้างจึงมีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติ คຸ້ມຄອງແຮງງານ พ.ศ. ๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคຸ້ມຄອງແຮງງານ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และนายจ้างต้องเสียดอกเบี้ยยให้แก่ลูกจ้างในระหว่างเวลาผิດນັດ ร้อยละสิบห้าต่อปี ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติคຸ້ມຄອງແຮງງານ พ.ศ. ๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคຸ້ມຄອງແຮງງານ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

๓.๒ คำร้องตามมาตรา ๑๒๐ ของนางสาวรุจิพรรณ ปันยะกุล ลูกจ้างบริษัท เอเออี ออล เอเชีย เอ็กซ์คลูซีฟ จำกัด

ประธาน นางสาวรุจิพรรณ ปันยะกุล ลูกจ้างบริษัท เอเออี ออล เอเชีย เอ็กซ์คลูซีฟ จำกัด ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ให้วินิจฉัยกรณีนายจ้างย้ายสถานประกอบกิจการไปตั้ง ณ สถานที่อื่นอันมีผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของตนเองและครอบครัว รายละเอียดขอให้ ฝ่ายเลขานุการชี้แจง

/เลขานุการ...

เลขานุการ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ นางสาวรุจิพรรณ ปิ่นยะกุล ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ณ กองสวัสดิการแรงงานว่า บริษัท เอเออี ออล เอเชีย เอ็กซ์คลูซีฟ จำกัด นายจ้าง ย้ายสถานประกอบกิจการไปตั้ง ณ สถานที่อื่น อันมีผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของลูกจ้างหรือครอบครัว ในการนี้ ฝ่ายเลขานุการได้สอบข้อเท็จจริงลูกจ้าง นายจ้างและรวบรวมพยานหลักฐานเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปและสภาพการจ้าง

๑. บริษัท เอเออี ออล เอเชีย เอ็กซ์คลูซีฟ จำกัด ประกอบกิจการธุรกิจนำเที่ยว รวมทั้งธุรกิจเกี่ยวกับการจัดนำเที่ยวทุกชนิด มีนายอริณชัย โชคพิสิฐ นายสมานนพพล รัตนธรรมทิยา นายเผ่าพันธุ์ อนันนขมณี นางสาวเจนจิรา อารียา วิวัฒน์วารากร และนายชเตพาน โยเซฟ โรเมอร์ เป็นกรรมการลงชื่อผูกพันบริษัท บริษัทฯ มีลูกจ้างจำนวน ๑๒ คน กำหนดวันทำงานปกติคือวันจันทร์-ศุกร์ หยุดวันเสาร์-อาทิตย์ เวลาทำงานปกติ ๐๙.๐๐-๑๘.๐๐ น. เวลาพัก ๑๒.๓๐-๑๓.๓๐ น.

๒. บริษัทฯ ได้ว่าจ้างลูกจ้างผู้ร้องเข้าทำงานเป็นลูกจ้างในตำแหน่ง พนักงานสำรองห้องพัก (Reservation Staff) เริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ติดต่อกันโดยตลอดจนถึงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ อายุงาน ๑๐ ปี ๑ เดือน ตกลงจ่ายค่าจ้างให้เป็นรายเดือน ค่าจ้างอัตราสุดท้ายเดือนละ ๓๕,๐๐๐ บาท (สามหมื่นห้าพันบาทถ้วน)

การย้ายสถานประกอบกิจการและการบอกเลิกสัญญาจ้าง

๑. นายจ้างให้การว่า เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๐ บริษัทฯ มีการประชุมและแจ้งให้ลูกจ้างทุกคนในบริษัทฯ รวมถึงลูกจ้างผู้ร้องทราบว่าบริษัทฯ จะย้ายสถานประกอบกิจการจากเลขที่ ๑๓๘ อาคารบุญมิตร ชั้น ๑๐ ห้อง บี ๙ ถนนสีลม แขวงสุริยวงศ์ เขตบางรัก กรุงเทพฯ ไปยังสถานที่ใหม่ซึ่งตั้งอยู่เลขที่ ๑๔๐/๑ อาคารเคียนหงวน ๒ ชั้น ๑๒ ถนนวิฑู แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ โดยวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ ลูกจ้างทุกคนต้องย้ายไปทำงาน ณ สถานที่ตั้งใหม่ ซึ่งลูกจ้างทุกคนรวมทั้งลูกจ้างผู้ร้องไม่ได้ทักท้วงใดๆ

ลูกจ้างผู้ร้องและนายเผ่าพันธุ์ อนันนขมณี พยานบุคคลฝ่ายลูกจ้างให้การว่า ในวันดังกล่าวบริษัทฯ แจ้งให้ลูกจ้างทราบว่าบริษัทฯ จะย้ายสถานประกอบกิจการจริง แต่ไม่ได้ระบุวันย้ายที่ชัดเจน

๒. ช่วงระหว่างวันที่ ๑๗ - ๒๐, ๒๔ และ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๖ วัน ลูกจ้างผู้ร้องได้รับมอบหมายจากนายจ้างให้ไปติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์ของบริษัท ดิแทสส์แม แทรเวล (ประเทศไทย) จำกัด ให้รองรับงานของบริษัทฯ ณ อาคารเคียนหงวน ๒ ชั้น ๑๒ โดยนางสาวเจนจิราฯ บอกให้ลูกจ้างผู้ร้องไปพบ และทำงานที่อาคารเคียนหงวน ๒ ในเวลา ๐๘.๐๐ น. ลูกจ้างผู้ร้องจึงเข้าใจว่าหากย้ายไปทำงานที่สถานที่ใหม่นี้ ลูกจ้างต้องเข้าทำงานตามเวลาทำงานปกติเหมือนกับลูกจ้างของบริษัท ดิแทสส์แม แทรเวล (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งเวลาทำงานปกติคือ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น.

นายเผ่าพันธุ์ อนันนขมณี ซึ่งเป็นกรรมการบริษัทฯ และทำหน้าที่ดูแลงานด้านการขายของบริษัทฯ ให้การว่า บริษัทฯ กำหนดให้ลูกจ้างทำงานปกติวันจันทร์-ศุกร์ หยุดเสาร์-อาทิตย์ เวลาทำงาน ๐๙.๐๐-๑๘.๐๐ น. แต่หากย้ายไปทำงาน ณ สถานที่ทำงานใหม่ ลูกจ้างจะต้องเขียนใบลาออก และเขียนใบสมัครเป็นลูกจ้างของบริษัท ดิแทสส์แมฯ และต้องทำงานตามสภาพการจ้างของบริษัท ดิแทสส์แมฯ คือ เวลาทำงานปกติ ๐๘.๐๐-๑๗.๐๐ น.

/๓. นายจ้าง...

๓. นายจ้างอ้างว่า เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ บริษัทฯ ได้ปิดประกาศหนังสือฉบับลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่หน้าสำนักงานของบริษัทฯ เรื่องการแจ้งย้ายที่ทำการและเปลี่ยนแปลงที่อยู่บริษัทฯ ว่าบริษัทฯ ต้องย้ายสถานประกอบกิจการไปยังอาคารเคียนหงวน ๒ โดยกำหนดวันย้ายระบบคอมพิวเตอร์ในวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ และให้การขนย้ายสิ้นสุดในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ซึ่งลูกจ้างผู้ร้องและพยานบุคคลให้การว่าไม่เคยเห็นหนังสือฉบับดังกล่าวแต่อย่างใด

๔. วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ บริษัทฯ ส่งข้อความทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ให้ลูกจ้างทุกคนทราบว่าต้องขนย้ายของไปยังอาคารเคียนหงวน ๒ ภายในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ เป็นวันสุดท้าย

นายจ้าง ลูกจ้าง และพยานบุคคลให้การว่า วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ ต้องไปทำงาน ณ สถานที่ทำงานใหม่ทั้งหมด

การบอกเลิกสัญญาจ้าง

๑. วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ลูกจ้างผู้ร้องมีหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้างต่อบริษัทฯ โดยแจ้งว่าไม่สามารถไปทำงานสถานที่ทำงานใหม่ได้ โดยให้เหตุผลว่า มีการเปลี่ยนแปลงนายจ้าง และเพื่อนร่วมงาน ระยะเวลาในการเดินทาง มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น และมีผลกระทบต่อชีวิตและครอบครัว โดยให้มีผลเลิกสัญญาจ้างตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ เป็นต้นไป หนังสือบอกเลิกสัญญาจ้างนี้ลูกจ้างผู้ร้องส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ บริษัทฯ ได้รับเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

๒. บริษัทฯ มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ แจ้งลูกจ้างผู้ร้องทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ซึ่งลูกจ้างผู้ร้องได้รับเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ว่าการที่ลูกจ้างผู้ร้องบอกเลิกสัญญาจ้างโดยมิได้แจ้งให้บริษัทฯ ทราบล่วงหน้าภายในระยะเวลาอันสมควร ทำให้บริษัทฯ ไม่อาจหาบุคลากรเข้ามาทำงานแทนได้ และชี้แจงว่าลูกจ้างผู้ร้องมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับเรื่องการเปลี่ยนนายจ้าง โดยบริษัทฯ ยังคงจ้างลูกจ้างผู้ร้องเหมือนเดิม แม้จะย้ายที่ทำงานไปยังสถานที่ใหม่ และระยะทางระหว่างสถานที่ทำงานเดิมและสถานที่ทำงานใหม่นั้นห่างกันเพียง ๒.๖ กิโลเมตรเท่านั้นมิได้ส่งผลกระทบต่อชีวิตตามปกติของลูกจ้างและครอบครัวแต่อย่างใด และการที่ลูกจ้างผู้ร้องบอกเลิกสัญญาจ้างบริษัทฯ จึงไม่มีหน้าที่ต้องจ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้างผู้ร้อง

๓. นางสาวสุนตตรา สิริรุ่งจันทร์ ผู้รับมอบอำนาจแทนนายจ้าง ให้การว่ากรณีย้ายสถานที่ทำงานของบริษัทฯ ดังกล่าว บริษัทฯ ยังคงสภาพการจ้างและการทำงานรวมถึงสิทธิต่างๆ ของลูกจ้างทุกคนยังคงสภาพต่อเนื่องเหมือนเดิม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ และได้มีการแจ้งโดยวาจาให้ลูกจ้างทุกคนทราบแล้ว ซึ่งเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานของบริษัทฯ เดิม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ยกเว้นสถานที่ทำงานเท่านั้นที่เปลี่ยนแปลง

การดำเนินการไกล่เกลี่ยของเจ้าหน้าที่

กรณีนี้ทั้งฝ่ายนายจ้างและลูกจ้างผู้ร้องไม่ประสงค์ให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ย และขอให้คณะกรรมการสวัสดิการแรงงานพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ประธาน ประเด็นที่จะต้องพิจารณาคือ ประเด็นที่ ๑ เป็นการย้ายสถานประกอบกิจการหรือไม่ ซึ่งจากคำให้การของนายจ้างและลูกจ้าง สอดรับกันว่า บริษัท เอเออี ออล เอเชีย เอ็กซ์คลูซีฟ จำกัด ย้ายสถานประกอบกิจการจากที่ตั้งเดิมเลขที่ ๑๓๘ อาคารบุญมิตร ชั้น ๑๐ ห้อง บี ๙ ถนนสีลม แขวงสุริยวงศ์ เขตบางรัก กรุงเทพฯ ไปยังสถานที่ใหม่ซึ่งตั้งอยู่เลขที่ ๑๔๐/๑ อาคารเคียนหงวน ๒ ชั้น ๑๒ ถนนวิฑู แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ สถานที่เดิมไม่มีสภาพการทำงานใดๆ ต่อไป

/คณะอนุกรรมการ...

คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน พิจารณาแล้วเห็นว่า การย้ายสถานประกอบกิจการของบริษัท เอเออี ออล เอเชีย เอกซ์คลูซีฟ จำกัด เป็นการย้ายสถานประกอบกิจการตามมาตรา ๑๒๐ เนื่องจากการย้ายไปตั้ง ณ สถานที่อื่น และเป็นการย้ายทั้งหมดที่เดิมไม่มีสภาพการทำงานใดๆ เหลืออยู่

ประธาน ให้ความเห็นว่า จากข้อเท็จจริงในกรณีนี้น่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงนายจ้าง แต่ลูกจ้างประสงค์จะยื่นคำร้องตามมาตรา ๑๒๐ ซึ่งลูกจ้างก็ใช้สิทธิถูกต้องตามกฎหมายกำหนด ดังนั้นเมื่อลูกจ้างประสงค์จะยื่นคำร้องตามมาตรา ๑๒๐ การพิจารณาจึงควรเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของมาตรา ๑๒๐

นายรภัทร ใจพิศ นิติกรชำนาญการ ชี้แจงเพิ่มเติม ดังนี้

๑. ในกรณีนี้คณะกรรมการฯ เห็นว่า การที่นายจ้างแจ้งย้ายสถานประกอบกิจการ หากลูกจ้างประสงค์จะไม่ไปทำงานด้วยก็มีสิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด กรณีนี้เมื่อนายจ้างแจ้งย้ายสถานประกอบกิจการ ลูกจ้างใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ในส่วนของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังจากการที่นายจ้างได้มีการแจ้งย้ายไปแล้วนั้น ทางอนุกรรมการฯ จะไม่นำมาใช้ในการพิจารณา ในเมื่อลูกจ้างใช้สิทธิถูกต้องตามกฎหมาย คือ บอกเลิกสัญญาจ้างและใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ถือได้ว่าเป็นการยื่นคำร้องตามมาตรา ๑๒๐

๒. กองนิติการได้พิจารณาว่า ถ้ากรณีการแจ้งย้ายสถานประกอบกิจการ แม้จะมีการปิดประกาศการย้ายสถานประกอบกิจการ โดยมีเงื่อนไขที่ซ่อนเร้นอยู่ตามข้อเท็จจริงก็คือ ลูกจ้างผู้ร้องหากประสงค์จะย้ายไปทำงานสถานที่ใหม่ต้องเขียนใบลาออก และเขียนใบสมัครใหม่เข้าทำงานที่บริษัท ดีทแฮล์ม แทรเวล (ประเทศไทย) จำกัด แต่จากข้อเท็จจริงไม่ปรากฏหลักฐานที่ชัดเจน ว่าเป็นการย้ายสถานประกอบกิจการในแบบที่กล่าวมาข้างต้น และเมื่อฝ่ายเลขานุการสอบข้อเท็จจริงนายจ้าง ปรากฏว่า สอดรับกับคำให้การของลูกจ้างว่าเป็นการแจ้งย้ายสถานประกอบกิจการตามมาตรา ๑๒๐ จึงเห็นควรพิจารณาในรูปแบบของการย้ายสถานประกอบกิจการตามมาตรา ๑๒๐

มติที่ประชุม ได้พิจารณาร่วมกันแล้วมีความเห็นสอดคล้องกับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงานว่า การย้ายสถานประกอบกิจการของ บริษัท เอเออี ออล เอเชีย เอกซ์คลูซีฟ จำกัด ได้ย้ายสถานประกอบกิจการจากสำนักงานที่ตั้งเดิมเลขที่ ๑๓๘ อาคารบุญมิตร ชั้น ๑๐ ห้อง บี ๙ ถนนสีลม แขวงสุริยวงศ์ เขตบางรัก กรุงเทพฯ ไปอยู่ที่ตั้งใหม่เลขที่ ๑๔๐/๑ อาคารเคียนทงวน ๒ ชั้น ๑๒ ถนนวิฑู แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ เป็นการย้ายสถานประกอบกิจการจากที่เดิมไปอยู่ที่ใหม่ทั้งหมด ซึ่งที่เดิมไม่มีสภาพการทำงานเหลืออยู่ เป็นการย้ายสถานประกอบกิจการตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ประธาน ประเด็นที่ ๒ ลูกจ้างผู้ร้องใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายจ้างและได้ใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานภายในระยะเวลาตามมาตรา ๑๒๐ หรือไม่

คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน พิจารณาแล้วเห็นว่า นายจ้างแจ้งการย้ายสถานประกอบกิจการในวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ เนื่องจากนายจ้างได้แจ้งให้ลูกจ้างทุกคนทราบทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (อีเมล) และข้อความในหนังสือดังกล่าวไม่มีการอ้างอิงหรือกล่าวถึงประกาศย้ายเมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ จึงให้ถือว่าแจ้งย้ายเป็นวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ซึ่งลูกจ้างผู้ร้องใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างและใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

/มติที่ประชุม...

มติที่ประชุม ได้พิจารณาร่วมกันแล้วมีความเห็นสอดคล้องกับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และกลั่นกรองงานว่า นางสาวรุจิพรรณ ปิ่นยะกุล ลูกจ้างผู้ร้องใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับความจ้าง และใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๒๐

ประธาน ประเด็นที่ ๓ ลูกจ้างผู้ร้องได้รับผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิต ตามปกติของลูกจ้างหรือครอบครัวหรือไม่

เลขานุการ นำเสนอข้อเท็จจริงของลูกจ้างผู้ร้อง

นางสาวรุจิพรรณ ปิ่นยะกุล อายุ ๓๗ ปี ตำแหน่งพนักงานสำรองห้องพัก เริ่มทำงาน ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ติดต่อกันถึงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ อายุงาน ๑๐ ปี ๑ เดือน ค่าจ้างอัตรา สดท้ายเดือนละ ๓๕,๐๐๐ บาท และหากย้ายไปทำงาน ณ สถานที่แห่งใหม่ลูกจ้างผู้ร้องต้องออกจากบ้านเร็วขึ้น ๑ ชั่วโมง เนื่องจากต้องย้ายไปทำงานที่สถานที่ทำงานเดียวกันกับบริษัท ดีทีแอสล์ แทรเวล (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งเวลาทำงานปกติคือ ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. จากเดิมลูกจ้างทำงานเวลา ๐๙.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. ในการ สอบพยานเพิ่มเติม พยานฝ่ายลูกจ้างให้ข้อมูลที่สอดคล้องกับข้อมูลของลูกจ้างผู้ร้อง ในส่วนพยานฝ่ายนายจ้าง ฝ่ายเลขานุการได้ติดต่อนายจ้างแล้ว แต่นายจ้างไม่สะดวกให้เจ้าหน้าที่เข้าสอบพยานบุคคลตามที่ติดต่อไป ฝ่ายเลขานุการจึงได้สอบถามข้อมูลการตรวจแรงงานจากสำนักงานสวัสดิการแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑ พบว่า บริษัท ดีทีแอสล์ แทรเวล (ประเทศไทย) จำกัด มีเวลาทำงาน ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. และยังไม่มีข้อมูล การตรวจแรงงานของบริษัท เอเออีฯ

คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน พิจารณาแล้วเห็นว่า ด้านค่าใช้จ่าย ที่เดิมมีค่าใช้จ่ายเดือนละ ๔,๓๑๒ บาท ที่ใหม่มีค่าใช้จ่ายเดือนละ ๕,๕๒๒ บาท เพิ่มขึ้นเดือนละ ๑,๒๑๐ บาท และมีชั่วโมงการทำงานที่สูญเสียวันละ ๑ ชั่วโมง คิดเป็นเงินเดือนละ ๓,๒๐๘.๒๖ บาท รวมค่าใช้จ่าย และค่าชั่วโมงการทำงานที่สูญเสียเป็นเงินเดือนละ ๔,๔๑๘.๒๖ บาท คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๖๒ ของเงินเดือน และได้รับผลกระทบด้านครอบครัวเนื่องจากผู้ร้องมีบุตรที่ยังเล็กที่ต้องดูแล ถือว่าผู้ร้องได้รับผลกระทบสำคัญ ต่อการดำรงชีวิตตามปกติ ด้านค่าใช้จ่ายและด้านครอบครัว จึงมีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษตามมาตรา ๑๒๐ จึงขอเสนอคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานพิจารณา

ที่ประชุม ได้ร่วมกันพิจารณาผลกระทบด้านต่าง ๆ ของ นางสาวรุจิพรรณ ปิ่นยะกุล จากการย้ายสถานประกอบกิจการของนายจ้างครั้งนี้ มีความเห็นร่วมกันว่า ผู้ร้องมีระยะทางในการเดินทาง ไปกลับเพิ่มขึ้น ๖ กิโลเมตร ระยะเวลาไปกลับเพิ่มขึ้น ๑๐ นาที เห็นว่าผู้ร้องได้รับผลกระทบด้านการเดินทาง แต่ยังไม่ถือว่าเป็นผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิต ส่วนค่าใช้จ่าย ที่เดิมมีค่าใช้จ่ายเดือนละ ๔,๓๑๒ บาท ที่ใหม่มีค่าใช้จ่ายเดือนละ ๕,๕๒๒ บาท ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเดือนละ ๑,๒๑๐ บาท และมีชั่วโมงการทำงานที่สูญเสีย วันละ ๑ ชั่วโมง คิดเป็นเงินเดือนละ ๓,๒๐๘.๒๖ บาท รวมค่าใช้จ่ายและค่าชั่วโมงการทำงานที่สูญเสียเป็นเงิน เดือนละ ๔,๔๑๘.๒๖ บาท คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๖๒ ของเงินเดือน และเนื่องจากผู้ร้องมีบุตรที่ยังเล็กที่ต้องดูแล ดังนั้น ถือว่าผู้ร้องได้รับผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติ ด้านค่าใช้จ่าย และด้านครอบครัว

/มติที่ประชุม...

มติที่ประชุม ที่ประชุมมีความเห็นสอดคล้องกับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงานว่า นางสาวรุจิพรรณ ปิ่นยะกุล ลูกจ้างผู้ร้องมีระยะทางในการเดินทางเพิ่มขึ้นจากเดิมไปกลับ ๖ กิโลเมตร ระยะเวลาไปกลับเพิ่มขึ้น ๑๐ นาที เห็นว่าผู้ร้องได้รับผลกระทบด้านการเดินทางแต่ยังถือไม่ได้ว่าเป็นผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิต ส่วนค่าใช้จ่าย ที่เดิมมีค่าใช้จ่ายเดือนละ ๔,๓๑๒ บาท ที่ใหม่มีค่าใช้จ่ายเดือนละ ๕,๕๒๒ บาท เพิ่มขึ้นเดือนละ ๑,๒๑๐ บาท และมีชั่วโมงการทำงานที่สูญเสียวันละ ๑ ชั่วโมง คิดเป็นเงินเดือนละ ๓,๒๐๘.๒๖ บาท รวมค่าใช้จ่ายและค่าชั่วโมงการทำงานที่สูญเสียเป็นเงินเดือนละ ๔,๔๑๘.๒๖ บาท คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๖๒ ของเงินเดือน และเนื่องจากผู้ร้องมีบุตรที่ยังเล็ก ต้องดูแล ดังนั้น ถือว่าผู้ร้องได้รับผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติด้านค่าใช้จ่าย และด้านครอบครัว จึงมีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และนายจ้างต้องเสียดอกเบี้ยให้แก่ลูกจ้างในระหว่างเวลาผิดนัด ร้อยละสิบห้าต่อปีตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

๓.๓ คำร้องตามมาตรา ๑๒๐ ของนางสาวสวาท อุติ ลูกจ้างบริษัท บุญภราดร เอ็นจิเนียริง จำกัด

ประธาน นางสาวสวาท อุติ ลูกจ้างบริษัท บุญภราดร เอ็นจิเนียริง จำกัด ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ให้วินิจฉัยกรณีนายจ้างย้ายสถานประกอบกิจการไปตั้ง ณ สถานที่อื่นอันมีผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของตนเองและครอบครัว รายละเอียดขอให้ฝ่ายเลขานุการชี้แจง

เลขานุการ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ นางสาวสวาท อุติ ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ณ กองสวัสดิการแรงงานว่านายจ้างย้ายสถานประกอบกิจการไปตั้ง ณ สถานที่อื่นอันมีผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของลูกจ้างหรือครอบครัว ในการนี้ฝ่ายเลขานุการได้สอบข้อเท็จจริงลูกจ้าง นายจ้าง และรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปและสภาพการจ้าง

๑. บริษัท บุญภราดร เอ็นจิเนียริง จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทในเครือบริษัท ไทยยงกิจกรู๊ป จำกัด มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ ๕๕/๙ หมู่ที่ ๕ ซอยไพบรณีย์ ถนนกิ่งแก้ว-บางพลีใหญ่ ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และมีสำนักงานสาขที่ตั้งอยู่เลขที่ ๒๘/๙ หมู่ที่ ๘ ตำบลคลองอุดมชลจร อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา มีนายวิชัย บุญภราดร และนางสาวสุนนา บุญภราดร เป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัทฯ ประกอบกิจการผลิตชิ้นส่วนอะไหล่รถยนต์

๒. บริษัทฯ ได้ว่าจ้างนางสาวสวาท อุติ ไร่ทำงานเป็นลูกจ้าง ตำแหน่งพนักงานโสตร์ เริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ติดต่อกันถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ อายุงานรวม ๑๕ ปี ๗ เดือน ค่าจ้างอัตราสุดท้ายวันละ ๓๑๐ บาท นายจ้างกำหนดวันทำงานจันทร์-เสาร์ เวลาทำงาน ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น.

การย้ายสถานประกอบกิจการ

๑. วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ บริษัท ไทยยงกิจ กรู๊ป ซึ่งเป็นบริษัทในเครือ ได้มีประกาศ เรื่อง การย้ายโรงงานไทยยงกิจ กรู๊ป โดยประกาศระบุว่าได้มีการจัดสร้างโรงงานแห่งใหม่ที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ประกอบด้วยโรงงานผลิตทั้ง ๔ บริษัท และจะดำเนินการย้ายโรงงานผลิตจากจังหวัดสมุทรปราการ ไปยังโรงงานผลิตแห่งใหม่ที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ในช่วงปี ๒๕๕๖ แต่เนื่องจากปัญหาในการก่อสร้างโรงงานและการติดตั้งเครื่องจักรที่สั่งซื้อจากต่างประเทศไม่แล้วเสร็จ จึงยังไม่มีมีการย้ายสถานประกอบกิจการได้ตามกำหนด

๒. วันที่...

๒. วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ บริษัท บุญภราดร เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด มีประกาศ ซึ่งมีข้อความระบุว่า ตามที่ได้มีการประชุม เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ เรื่องบริษัทจะทำการเคลื่อนย้ายไปผลิตชิ้นงานในสถานที่ทำงานแห่งใหม่ ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ภายในสิ้นปี ๒๕๕๙ จึงแจ้งมาเพื่อให้พนักงานทราบเพื่อเตรียมการต่างๆ

๓. ต่อมาประมาณปลายปี ๒๕๕๙ บริษัทฯ ได้ให้พนักงานที่ทำงานเกี่ยวกับการผลิต และควบคุมเครื่องจักรบางส่วน เดินทางไปทำงานที่ทำงานแห่งใหม่ โดยลักษณะการทำงานจะเป็นการเรียนรู้วิธีใช้เครื่องจักรที่สั่งซื้อใหม่ การติดตั้งเครื่องจักรที่ย้ายไปจากสถานที่ทำงานเดิมพร้อมทั้งการปรับแต่งแม่พิมพ์ และทดลองผลิตพร้อมทั้งได้นำตัวอย่างชิ้นงานที่ทดลองผลิตส่งให้กับลูกค้าเพื่อตรวจสอบคุณภาพก่อนทำการผลิตจริง

๔. ประมาณเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐ บริษัทฯ ได้ทำแบบสำรวจพนักงาน เรื่อง การย้ายไปอยู่ที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งนางสาวสวาท อุดิ ลูกจ้างผู้ร้องแสดงเจตนาว่าจะย้ายตาม และเดินทางไป-กลับ โดยรถรับ-ส่ง ของบริษัท

๕. นายจ้างให้การว่า วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ ได้มีการประชุมพนักงานทั้งหมด พร้อมทั้งทำการสำรวจอีกครั้ง ซึ่งลูกจ้างผู้ร้องได้แสดงเจตนาเช่นเดิมว่าจะย้ายตามไปทำงานที่แห่งใหม่ และแจ้งพนักงานแผนกสโตร์ว่าจะต้องย้ายไปทำงานที่แห่งใหม่ทั้งหมดในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ เมื่อถึงกำหนดย้ายในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ นายจ้างได้แจ้งนางสาวสวาท อุดิ ลูกจ้างผู้ร้อง พร้อมด้วยพนักงานในแผนกอีก ๑ คน ว่ายังไม่ต้องย้ายไปทำงานที่แห่งใหม่ในรอบนี้ แต่จะให้อาศัยอยู่ในรอบวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

๖. นางสาวสวาท อุดิ ลูกจ้างผู้ร้องให้การว่าวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ นายจ้างได้มีการประชุมและมีแบบสำรวจให้พนักงานลงชื่อจริง แต่ยังไม่ได้แจ้งให้พนักงานแผนกสโตร์ทราบว่าย้ายไปทำงานที่แห่งใหม่เมื่อใด ซึ่งแผนกสโตร์ได้รับแจ้งจากนางสาวสุมาลี บุญภราดร ผู้จัดการ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ โดยนางสาวสุมาลีฯ ได้แจ้งพนักงานแผนกสโตร์ทุกคนว่า ให้เก็บอุปกรณ์การทำงานทั้งหมดเพื่อเตรียมขนย้ายไปทำงานที่ใหม่ในวันพรุ่งนี้ (๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐) หลังจากที่ได้รับแจ้งพนักงานแผนกสโตร์และนางสาวสวาท อุดิ ลูกจ้าง ผู้ร้องได้เก็บอุปกรณ์การทำงานทั้งหมดเพื่อให้พร้อมต่อการขนย้าย โดยนางสาวสวาทฯ ได้ทำงานในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ เป็นวันสุดท้าย และไม่ได้ไปทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ เป็นต้นมา โดยไม่ได้แจ้งให้นายจ้างทราบว่าไม่ย้ายตามไปทำงานที่แห่งใหม่

๗. นางพะยอม พวงสำเภา พนักงานแผนกสโตร์ ซึ่งเป็นพยานฝ่ายลูกจ้าง ให้การว่าวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ มีการประชุมและมีแบบสำรวจการย้ายให้พนักงานลงชื่อจริง แต่นายจ้างไม่ได้แจ้งว่าจะย้ายไปทำงานที่ใหม่เมื่อใด ซึ่งนางพะยอมฯ ได้รับแจ้งจากนางสาวสุมาลีฯ ในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ ว่าให้เก็บอุปกรณ์การทำงานเพื่อเตรียมขนย้ายในวันพรุ่งนี้ และนางพะยอมฯ ได้ขนของย้ายไปยังที่ใหม่พร้อมกับพนักงานคนอื่น ๆ ในวันที่ ๑ และ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

๘. วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ลูกจ้างผู้ร้องเดินทางไปบริษัทฯ ในเวลา ๑๗.๐๐ น. เพื่อเซ็นชื่อรับสลิปเงินเดือนที่ฝ่ายบุคคล และได้แจ้งต่อนางสาวสุมาลี บุญภราดร ผู้จัดการว่า “คุณหลินออกแล้วนะ ไม่ได้ตามไป” นางสาวสุมาลีฯ พยักหน้า แต่ไม่มีการพูดคุยใดๆ กับผู้ร้อง

๙. วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ นายจ้างมีหนังสือเรื่อง คำสั่งเลิกจ้าง โดยอ้างเหตุที่ลูกจ้างผู้ร้องขาดงานและละทิ้งหน้าที่เกิน ๓ วันโดยไม่มีเหตุอันควร ซึ่งนายจ้างได้นำส่งหนังสือดังกล่าวให้กับฝ่ายเลขานุการในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๑ และฝ่ายเลขานุการได้สอบถามลูกจ้างผู้ร้องว่าเคยได้รับคำสั่งเลิกจ้างฉบับนี้หรือไม่ ลูกจ้างผู้ร้องให้การว่าไม่เคยได้รับหนังสือดังกล่าวหรือการติดต่อใดๆ จากนายจ้าง

/๑๐. วันที่...

๑๐. วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ นางสาวสวาท อติ ลูกจ้างผู้ร้อง ได้ปรึกษากับเพื่อนบ้านซึ่งเป็นพนักงานอัยการ ซึ่งได้รับคำแนะนำว่าหากลูกจ้างผู้ร้องจะไม่ย้ายตามไปทำงานที่แห่งใหม่กับนายจ้างต้องทำเป็นหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้างแล้วส่งให้นายจ้างเพื่อเป็นหลักฐาน

๑๑. วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ เพื่อนบ้านของผู้ร้องได้พิมพ์หนังสือบอกเลิกสัญญาจ้าง ฉบับลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ให้กับนางสาวสวาทฯ ซึ่งได้นำหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้างไปส่งให้กับนางสาวสุมาลี บุญภราดร ณ ที่ทำงานเดิม ในวันเดียวกัน แต่ไม่พบนางสาวสุมาลีฯ จึงวางไว้ที่โต๊ะทำงาน พร้อมกับได้ส่งหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้างดังกล่าวส่งให้กับนายจ้างทางไปรษณีย์ โดยส่งไปทั้งที่ทำงานเดิมและที่ทำงานแห่งใหม่ในวันเดียวกัน ซึ่งนายจ้างได้รับหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้างในวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

การดำเนินการไกล่เกลี่ยของเจ้าหน้าที่

กรณีนี้นายจ้างไม่ประสงค์จะเจรจาประนีประนอม ขอให้คณะกรรมการสวัสดิการแรงงานพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ประธาน ประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปคือ ประเด็นที่ ๑ เป็นการย้ายสถานประกอบกิจการหรือไม่ ซึ่งจากคำให้การของฝ่ายนายจ้าง ลูกจ้าง สอดรับกันว่า บริษัท บุญภราดร เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด จะย้ายสถานประกอบกิจการจากที่ตั้งเดิมเลขที่ ๕๕/๙ หมู่ที่ ๕ ถนนกิ่งแก้ว-บางพลีใหญ่ ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ไปยังสำนักงานสาขาเลขที่ ๒๘/๙ หมู่ที่ ๘ ตำบลคลองอุดมชลจร อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งมีพนักงานเริ่มปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๒๕๕๙ เป็นต้นมา แต่แผนกสโตร์ที่ลูกจ้างผู้ร้องปฏิบัติงานอยู่ไม่เคยมีการทำงาน ณ ที่แห่งใหม่มาก่อน และเป็นการย้ายไปที่แห่งใหม่ทั้งหมด สถานที่เดิมไม่มีสภาพการทำงานใดต่อไป

คณะอนุกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน พิจารณาแล้วเห็นว่าการย้ายสถานประกอบกิจการของบริษัท บุญภราดร เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด เป็นการย้ายสถานประกอบกิจการตามมาตรา ๑๒๐ เนื่องจากการย้ายไปตั้ง ณ สถานที่อื่น และเป็นการย้ายทั้งหมดที่เดิมไม่มีสภาพการทำงานใด ๆ เหลืออยู่

มติที่ประชุม ได้พิจารณาร่วมกันแล้วมีความเห็นสอดคล้องกับคณะอนุกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงานว่า การย้ายสถานประกอบกิจการของ บริษัท บุญภราดร เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด ได้ย้ายสถานประกอบกิจการจากสำนักงานที่ตั้งเดิมเลขที่ ๕๕/๙ หมู่ที่ ๕ ถนนกิ่งแก้ว-บางพลีใหญ่ ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ไปอยู่ที่สำนักงานสาขาเลขที่ ๒๘/๙ หมู่ที่ ๘ ตำบลคลองอุดมชลจร อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งแผนกสโตร์ที่ลูกจ้างผู้ร้องปฏิบัติงานอยู่ไม่เคยมีการทำงาน ณ ที่แห่งใหม่มาก่อน และประเด็นเรื่องสาขานายจ้างมิได้หยิบยกขึ้นมาต่อสู้ ดังนั้นในกรณีนี้จึงเป็นการย้ายสถานประกอบกิจการจากที่เดิมไปอยู่ที่ใหม่ทั้งหมด ซึ่งที่เดิมไม่มีสภาพการทำงานเหลืออยู่ เป็นการย้ายสถานประกอบกิจการตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ประธาน ประเด็นที่ ๒ ผู้ร้องใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้าง ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งจากนายจ้างและใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๒๐ หรือไม่

คณะอนุกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน พิจารณาแล้วเห็นว่า วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ ไม่ใช่วันแจ้งย้ายเนื่องจากหลักฐานที่ปรากฏไม่มีความชัดเจนว่าเป็นการแจ้งย้าย เป็นเพียงหลักฐานการสำรวจความต้องการย้ายของพนักงาน และวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ ที่นายจ้างกล่าวอ้างว่าได้แจ้งให้ลูกจ้างผู้ร้องและพนักงานในแผนกสโตร์อีก ๑ คน ย้ายไปที่ใหม่อีกครั้งในวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

/เนื่องจาก...

ต้องมาขึ้นรถรับส่งของนายจ้างให้ทันในเวลา ๐๖.๓๐ น. จะมีชั่วโมงการทำงานที่สูญเสียในช่วงเช้า ๑ ชั่วโมง ๓๐ นาที และการเปลี่ยนแปลงเวลาช่วงเย็นใช้เวลาเดินทาง ๑ ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น ๒ ชั่วโมง ๓๐ นาที ซึ่งถือว่าเวลาดังกล่าวเป็นชั่วโมงการทำงานที่สูญเสีย และสามารถคำนวณเงินจากชั่วโมงการทำงานที่สูญเสียจากเวลาการเดินทางที่มีการเปลี่ยนแปลงจำนวน ๒ ชั่วโมง ๓๐ นาที เป็นเงินเดือนละ ๒,๕๓๕ บาท ค่าใช้จ่ายจากชั่วโมงการทำงานที่สูญเสีย ถือเป็นค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๔๖ ของเงินเดือน ถือว่าผู้ร้องได้รับผลกระทบสำคัญจากการสูญเสียเวลาในการเดินทางจากการย้ายสถานประกอบกิจการของนายจ้าง และผู้ร้องต้องรับส่งหลานอายุ ๑ ขวบ ๕ เดือน และนำไปฝากเลี้ยงทำให้มีค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงหลานเพิ่มขึ้นจากเดิมวันละ ๑๐๐ บาท เป็นวันละ ๑๕๐ บาท ซึ่งคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานพิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ผู้ร้องจะต้องส่งหลานไปฝากเลี้ยงเร็วกว่าปกติ โดยช่วงเย็นผู้ร้องสามารถกลับถึงบ้าน และรับหลานเร็วขึ้นเนื่องจากผู้ร้องไม่สามารถทำงานล่วงเวลาได้เมื่อนับจำนวนชั่วโมงในการฝากเลี้ยงหลานจะมีจำนวนเท่าเดิม จึงเห็นว่าค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงหลานไม่ควรเพิ่มขึ้น แม้จะไม่มีค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงหลานเพิ่มขึ้น แต่การนำหลานไปส่งเพื่อฝากเลี้ยงเร็วขึ้น ถือว่าผู้ร้องได้รับผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตในด้านครอบครัว ดังนั้น ผู้ร้องจึงได้รับผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตในด้านการเดินทาง เนื่องจากมีระยะทางเพิ่มขึ้น ด้านค่าใช้จ่ายจากชั่วโมงการทำงานที่สูญเสีย และด้านครอบครัว

มติที่ประชุม ที่ประชุมมีความเห็นสอดคล้องกับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงานว่า นางสาวสวาท อุติ ผู้ร้องสามารถเดินทางโดยรถรับส่งที่นายจ้างจัดให้ โดยมีระยะทางเพิ่มขึ้นจากจุดจอดรถรับส่ง ไปยังสถานประกอบกิจการแห่งใหม่ ๓๘ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทาง ๑ ชั่วโมง เห็นว่าถึงแม้นายจ้างจะจัดสวัสดิการรถรับส่งให้ ผู้ร้องก็ยังได้ผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตในด้านการเดินทาง ส่วนค่าใช้จ่ายในการเดินทางยังมีเท่าเดิม เนื่องจากผู้ร้องใช้วิธีการเดินทางเดียวกับขณะทำงานที่สถานประกอบกิจการเดิม แต่จะมีการเปลี่ยนแปลงเวลาช่วงเช้าที่ผู้ร้องต้องมาขึ้นรถรับส่งของนายจ้างให้ทันในเวลา ๐๖.๓๐ น. จะมีชั่วโมงการทำงานที่สูญเสียในช่วงเช้า ๑ ชั่วโมง ๓๐ นาที และการเปลี่ยนแปลงเวลาช่วงเย็นใช้เวลาเดินทาง ๑ ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น ๒ ชั่วโมง ๓๐ นาที ซึ่งถือว่าเวลาดังกล่าวเป็นชั่วโมงการทำงานที่สูญเสีย และสามารถคำนวณเงินจากชั่วโมงการทำงานที่สูญเสียจากเวลาการเดินทางที่มีการเปลี่ยนแปลงจำนวน ๒ ชั่วโมง ๓๐ นาที เป็นเงินเดือนละ ๒,๕๓๕ บาท ค่าใช้จ่ายจากชั่วโมงการทำงานที่สูญเสียถือเป็นค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๔๖ ของเงินเดือน ถือว่าผู้ร้องได้รับผลกระทบสำคัญจากการสูญเสียเวลาในการเดินทางจากการย้ายสถานประกอบกิจการของนายจ้าง และผู้ร้องต้องรับส่งหลานอายุ ๑ ขวบ ๕ เดือน และนำไปฝากเลี้ยงเร็วขึ้น ซึ่งการนำหลานไปฝากเลี้ยงเร็วขึ้น ถือว่าผู้ร้องได้รับผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตในด้านครอบครัว ดังนั้น ผู้ร้องจึงได้รับผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตในด้านการเดินทาง เนื่องจากมีระยะทางเพิ่มขึ้น ด้านค่าใช้จ่ายจากชั่วโมงการทำงานที่สูญเสีย และด้านครอบครัว จึงมีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษ และเมื่อนายจ้างแจ้งย้ายสถานประกอบกิจการน้อยกว่า ๓๐ วัน ลูกจ้างจึงมีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าตามมาตรา ๑๒๐ และนายจ้างต้องเสียดอกเบี้ยให้แก่ลูกจ้างในระหว่างเวลาผิดนัด ร้อยละสิบห้าต่อปี ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

เลขานุการ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ในคำร้องตามมาตรา ๑๒๐ ของนายสุธี ปรีชาสัมมกุล ลูกจ้างบริษัท จีเวล เดคคอร์ จำกัด คำร้องตามมาตรา ๑๒๐ ของนางสาวรุจิพรรณ ปิ่นยะกุล ลูกจ้างบริษัท เอเออี ออล เอเชีย เอ็กซ์คลูซีฟ จำกัด และคำร้องตามมาตรา ๑๒๐ ของนางสาวสวาท อุดิ ลูกจ้างบริษัท บุญภราดร เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด เมื่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานได้ดำเนินการวินิจฉัยและมีคำสั่งแก่นายจ้าง และลูกจ้างทราบแล้ว ฝ่ายนายจ้างหรือลูกจ้าง อาจใช้สิทธิยื่นอุทธรณ์ โดยฟ้องเพิกถอนคำสั่งต่อศาลแรงงาน คณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายให้อำนาจไว้จะถูกฟ้องเป็นจำเลยในคดี ในการนี้ จึงขอให้คณะกรรมการสวัสดิการแรงงานได้เลือกกรรมการผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และฝ่ายลูกจ้าง ฝ่ายละ ๑ คน เพื่อมอบอำนาจให้ทำหน้าที่ต่อสู้คดีแทน

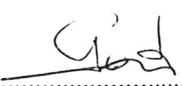
มติที่ประชุม มอบหมายให้นายศุภชัย หล่อวนิชย์ ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และนายไพโร คำอิม ผู้แทนฝ่ายลูกจ้างแทนคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานในการต่อสู้คดี ตามระเบียบวาระที่ ๓.๑ ๓.๒ และ ๓.๓

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ

- ไม่มี -

เลิกประชุม เวลา ๑๕.๐๐ น.

.....
(นายวรพงษ์ เต็นวัฒนา)
นักวิชาการแรงงาน
ผู้จัดรายงานการประชุม

.....
(นางรัชณี มณีจันทร์)
นักวิชาการแรงงานชำนาญการ
ผู้ตรวจรายงานการประชุม